

det og er med til at presse på for at stoppe de terrorhandlinger, som også er ødelæggende for at finde en politisk løsning på den her konflikt.

Derfor synes vi, at det forslag til vedtagelse er balanceret, og vi mener, at det i øvrigt dækker den holdning, der er i Folketingssalen, hvilket jeg også synes har vist sig ved de indlæg, som har været fra hr. Søren Søndergaard, og i de spørgsmål, som fru Margrete Auken har stillet mig.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg kan godt sige, at når den her vedtagelse med Socialdemokratiets og Det Radikale Venstres stemmer bliver sendt af sted, og den her debat bliver jo ikke uden videre sendt med, vil de på den russiske ambassade gå hen og sige:

Nu skal I høre her, der er god tryghed og opbakning. Udenrigsministeren holdt en tale, hvor han refererede vores synspunkter hele vejen igennem. Han sagde ganske vist, at det er russerne, der oplyser det, men sådan var det hele vejen igennem, og nu har de vedtaget derinde, at de vil fortsætte med at sige, at vi skal overholde menneskerettighederne. Det har vi hørt dem sige før, det sker der ikke så meget ved.

Man har så sagt til den tjetjenske side, og dermed mener man netop ikke Kadyrov, selvfølgelig ikke, for det er jo ikke den anden part, Kadyrov er jo bare indsat af russerne, at man mener, at den anden part har problemer med terror. Det er, hvad der bliver vedtaget herindefra.

Her vil jeg gerne spørge hr. Lars Kramer Mikkelsen: Hvordan skal vi blive i stand til at få formidlet, at det er indholdet i vores vedtagelse, der bliver formidlet til russerne, når det her har et indhold, der er så spagt og så ydmygt og så stilfærdigt, at man skulle tro, at det var Danmark, der var blevet en lille undertrykt lydstat i nærheden af Rusland?

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

For det første vil jeg sige, at jeg synes, det er noget vrøvl. Når jeg læser Amnesty Internationals rapport om overgreb på menneskerettighederne, også i Tjetjenien, vil jeg sige, at den er der jo også andre mennesker der læser. Når vi kræver, at regeringen gennem sin indsats i EU og i andre internationale organer arbejder for, at Rusland skal overholde menneskerettigheder i Tjetjenien, er jeg sikker på, at så læser folk menneskerettig-

heder på samme måde, som Amnesty International læser ordet menneskerettigheder på.

Det er det, vi ønsker at regeringen skal arbejde for, og det er regeringen enig med os i. Ingen kan vel så fortænke os i at sige ja til at støtte en vedtagelse, hvor regeringen selv siger, at det er den indsats, man vil gøre på internationalt plan, i EU, i Europarådet og i OSCE.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren og går videre i ordførerrækken. Den næste er hr. Jesper Langballe.

Kl. 15.25

Jesper Langballe (DF):

Selv om det her er en dybt, dybt alvorlig sag, kan jeg ikke lade være med at begynde med at sige, at der er noget ved de her folketingsdebatter og især ved at høre på venstrefløjen, som for mig rummer et nostalgisk drag, for jeg kommer til at tænke på livet i skolegården, da jeg selv gik i de små klasser. Da havde vi det altid med, at når der skete et eller andet ude i verden, skulle vi holde med nogen. Vi skulle finde nogen at holde med.

Jeg kan huske, at da Truman blev valgt – der var jeg ganske lille – holdt vi med Truman imod hans modkandidat, der hed Dewey. Vi vidste egentlig ikke rigtig, hvorfor vi gjorde det, men man skulle bare holde med nogen. Sådan er det jo altid for venstrefløjen, at hvis man har en krig så beskidt, så brutal, som den, der foregår mellem Rusland og Tjetjenien – fra begge sider – skal man finde et retfærdigt, undertrykt folk, der simpelt hen er genstand for alt muligt ondt.

Må jeg have lov at citere:

»Jeg tager metalpladen af. Den bruger man til en retningsbestemt eksplosion, ligesom den MON-50 landminen har. Så ryger dine dele i alle retninger i stedet, de kommer til at dække hele gaden,« har du »forstået?»

Det er udtalt til Berlingske Tidende af en 23-årig tjetjensk selvmordsbomber, Sarema Mushakhojeva, og nu er det faktisk lidt af en solstråle-historie, for hun blev grebet af angst til sidst, da bomben skulle springe, så den sprang ikke alligevel. Nu står hun til 24 års fængsel for terrorforsøg og mord, fordi der var en tekniker, der blev dræbt under forsøget på at detonere bomben.

Det er ubeskrivelig forfærdeligt, hvad der foregår i Tjetjenien fra begge sider. Man må pege på, at danskere i Moskva fortæller – de er livrædde hver dag, ligesom russerne er det – at der